

PRIVIȚI !

Bună dimineața, prieteni. Sunt foarte bucuros să mă aflu din nou în Phoenix, Arizona, pentru acest timp minunat de părtășie. Aș fi vrut să ascult mai mult timp aceste cântări minunate și să-l văd pe tânărul Jimmy cântând acel cântec. Nu poți pune pe nimeni lângă băiatul acela, nu-i așa?

Fratele Outlaw mi-a spus azi dimineață că și scumpa lui mamă stă aici lângă ușă. Ea are optzeci și unu de ani. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Cred că atunci când îl legănai pe brațe, iar micuțele brațe ale fiului tău îți mângâiau fața, nu te-ai gândit că la 81 de ani vei sta aici și-l vei asculta predicând în biserica lui. Este foarte frumos acest lucru, iar eu mă bucur nespus pentru că Dumnezeu v-a dat nu mulți ani, ci eternitatea pentru că sufletul este veșnic. Vedeți? Aceasta înseamnă că tu nu ai avut niciodată început, de aceea nu poți avea nici sfârșit, deci ai Viața veșnică, ceea ce este minunat.

Nu am avut ocazia să-l întâlnesc încă pe fratele Dion, dar el va continua acest serviciu săptămâna viitoare. De fapt va începe din seara aceasta, și sunt sigur că această trezire va fi un mare succes.

Aș fi dorit să pot sta și eu undeva în spate și să sorb lucrurile bune ale lui Dumnezeu, în timp ce va predica fratele nostru, căci am auzit că este fiul unui misionar din Ierusalim. Aceasta mă face să fiu sigur că va plăcea cum va vorbi. Dacă puteți veni să-l ascultați, ar fi bine s-o faceți. Cei ce sunteți prea departe ca să puteți face aceasta, faceți ceea ce fac eu: rugați-vă pentru el și pentru succesul serviciului.

Îmi amintesc când am fost pentru prima dată la Phoenix. Era tot biserica aceasta, doar că se afla într-un alt loc. Ne închinam sub un altfel de acoperiș, cu fratele Outlaw. Am chiar și o înregistrare din timpul acelei adunări, și atunci când mă simt descurajat, mă duc și o ascult. Este puțin zgâriată dar se aude destul de bine.

Poate că omul care a făcut acea înregistrare este printre noi. Desigur, am și câteva înregistrări mai recente cu corul de aici, care pe atunci era format doar din câțiva copilași.

I-am spus fratelui Outlaw că-mi place să ascult acele înregistrări, pentru că nimic nu este mai odihnitor ca muzica.

Ați știut că Dumnezeu vindecă prin muzică? Ați știut aceasta? Da, Dumnezeu vindecă prin muzică. El vindecă prin dragoste; vindecă prin medicină; vindecă prin rugăciune; El are o mulțime de căi prin care vindecă. Depinde de nevoia pe care o aveți.

Uneori, puțină dragoste va putea tămădui o bubă veche, un loc vechi care a fost julit sau ceva de felul acesta. Da, puțină iubire poate vindeca.

Câteodată te simți prăbușit total și atunci asculți una din aceste înregistrări, apoi te trezești că începi să cânti și tu. Da, începi să bați din picior sau cu mâna, apoi simți că primești putere să te ridici și să mergi mai departe.

Acuma vreau să vă spun că aceste mesaje de șase ore nu sunt evanghelizări. Voi mă cunoașteți destul de bine și știți că eu mă cam lungesc și că mulți oameni pot spune în cinci minute mai mult decât spun eu în șase ore. Depinde doar ce spui.

Am aici un bilețel de la o soră care dorește ca Domnul să-i binecuvânteze copilașul. Eu am vorbit cu fratele Outlaw și l-am întrebat: „Voi binecuvântați copilașii?”

„Da”, a răspuns el. El îi binecuvântează după cum spune de altfel și Biblia. Noi urmăm întocmai exemplul pe care ni l-a lăsat Domnul Isus, căci nu am găsit nicăieri în Scriptură vreun loc unde să scrie că El a botezat bebelușii sau că a însărcinat pe cineva să facă aceasta. Biblia spune doar că „*I-au adus niște copilași,*

ca să Se atingă de ei.... (El) i-a luat în brațe, și i-a binecuvântat, punându-și mâinile peste ei.” (Marcu 10.13,16). După care a spus: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.” (v. 14). Dacă pianistul vrea, să ne dea tonul la o cântare frumoasă cum ar fi: „Aduceți-i înăuntru, aduceți-i înăuntru de pe câmpul de păcate.”

Care este numele micuțului? (Femeia răspunde: „Este fetiță și o cheamă Rebeca Hammer”). Da, aceștia sunt fratele și sora Hammer. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este singurul vostru copil? A patra fetiță. El ar trebui să fie un evanghelist. Voi știți că Filip avea patru fete și toate erau prorocițe. S-ar putea ca voi să nu fiți așa, dar cred că Dumnezeu poate face din aceste patru fiice ale voastre, patru prorocițe.

Este foarte drăguță... Cască acum.

Mie îmi plac foarte mult copilașii, dar mă tem să-i iau în brațe ca să nu îmi vatăm cumva. Soția râde adesea și-mi spune: „Nu te teme, căci nu se pot rupe!”

Oh, sunt atât de scumpi! Dacă vreți să mi-o dați, voi încerca s-o țin. Aceasta este o treabă care i-ar plăcea soției mele.

Ce mai faci, micuță Rebeca? O, Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că a dat un copilaș atât de frumos în familia aceasta unită. Nimeni nu poate da viață afară de Dumnezeu.

Tată ceresc, în această dimineață aducem la Tine această frântură din dragostea pe care ai lăsat-o în familia fratelui nostru prin Mâna Ta puternică. O, cum a bătut inima mamei ei în aceste luni de așteptare! Și iată că în dimineața aceasta, acest copilaș primește un nume din Biblie și vine la altarul lui Dumnezeu ca să-I închine Lui ceea ce le-a dat. Binecuvântează casa lor; binecuvântează-le familia și binecuvântează-o pe micuța Rebeca.

În Biblie am găsit scris că oamenii aduceau copilașii la Tine ca să-Ți pui mâinile peste ei și să-i binecuvântezi. Doamne, dacă ai fi fost aici într-un trup vizibil, acești părinți ar fi adus copilașul lor la Tine.

Tată, noi ne dăm seama că mâinile noastre sunt doar un biet înlocuitor, în această mare misiune, dar Tu ne-ai însărcinat să o facem, de aceea, Doamne, Ți-o predau Ție pe micuța Rebeca, în Numele lui Isus Hristos. Folosește-i viața spre slava Ta, căci noi Te vom lăuda pentru aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să te binecuvânteze. Fie ca Domnul să îngăduie ca micuța Rebeca să trăiască, să ajungă o femeie cumsecade și să fie slujitoarea de mâine a lui Hristos, desigur, dacă va mai fi un mâine.

Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe părinții ei.

Oh, de multe ori m-am gândit cât de inocent poate fi un copil! Dacă am putea fi și noi atât de inocenți ca ei! Din Biblie, noi am aflat că suntem chiar mai inocenți decât un copil, atunci când sângele lui Isus Hristos ne spală de toate păcatele.

Acum haideți să deschidem Scripturile la epistola către **Evrei, capitolul 9** și să începem să citim **de la versetul 24**:

„Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

Și nu ca să Se aducă de mai multe ori jertfă pe Sine însuși, ca marele preot, care intră în fiecare an în Locul prea sfânt cu un sânge, care nu este al lui;

fiindcă atunci ar fi trebuit să pătimească de mai multe ori de la întemeierea lumii; pe când acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa.

Și, după cum oamenilor le este rânduit să moară o singură dată, iar după aceea vine judecata,

tot așa, Hristos, după ce S-a adus jertfă o singură dată, ca să poarte păcatele multora, Se va arăta a doua oară, nu în vederea păcatului, ca să aducă mântuirea celor ce-L așteaptă.” (v.24-28).

Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului Său.

Haideți să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Atotputernicule Dumnezeu, Tu, care ești Începutul tuturor lucrurilor și care ai făcut lumile prin Isus Hristos, noi venim în prezența Ta ca să ne oferim ca Jertfă în slujba Ta, și ca să-Ți mulțumim pentru ceea ce am primit din mâna Ta.

Te rugăm să binecuvântezi citirea acestui Cuvânt, și să îngădui ca Duhul Sfânt să îl facă viu pentru noi, în timp ce privim spre Autorul Lui, căci Îți cerem aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

În dimineața aceasta vom lua un titlu scurt, și anume: **„Priviți”**, și vom vorbi despre el, așa cum ne va călăuzi Dumnezeu.

Am aici câteva însemnări și câteva texte din Biblie, la care aș vrea să mă refer, așa cum mă va călăuzi Domnul.

Întotdeauna când cineva spune: „Priviți!” înțelegem că persoana aceea încearcă să ne facă să privim la ceva. Dacă mergeți alături de cineva pe drum, poate va observa ceva și vă va spune: „Privește!” după care va arăta spre ceea ce privește el: poate este un munte, un cactus, sau mai știu eu ce, dar primul lucru care-ți atrage atenția, este cuvântul: „Privește!”

Omenirea de astăzi privește după ceva ce trebuie să se întâmple. Noi știm că oamenii privesc în mod constant cerul cu radarele și antenele care sunt pretutindeni în lume. Fiecare națiune are programul ei de apărare, un fel de ochi magic, cu care privește să vadă dacă nu cumva apare pe ecranul ei ceva. Da, toți privesc.

Compania Ford privește spre un model de mașină mai bună; Chevrolet se uită să facă ea o mașină mai bună; Phoenix privește ca să facă un oraș mai mare și mai modern; națiunile privesc după noi teritorii, ca să se poată extinde; bisericile privesc după noi membri, dar Mireasa privește după venirea Domnului. Noi toți ar trebui să privim după aceasta, dar depinde după ce îți spune Glasul să privești.

Unii dintre noi zic: „Anul acesta vrem să avem cu atâta mai mulți membri.” Este în ordine, dar Glasul despre care încerc să vă vorbesc în dimineața aceasta, este ca glasul lui Pavel, care zice: „Priviți după a doua venire a Domnului!”

În această ordine, voi trebuie să vedeți ceva înainte ca să-i spuneți cuiva să privească la ceva.

Noe a avut o asemenea experiență, deoarece, prin credință, a văzut venirea potopului; a văzut acele ape mari care aveau să acopere toată suprafața pământului.

Noi tocmai am terminat seria serviciilor despre cele șapte Peceti, iar în Pecetea a șasea am văzut că în timpul acela va fi o mare tulburare în natură: luna, stelele,

pământul, toate vor fi clătinate, apoi, biserica este curățită. Israelul este curățit și totul este curățit sub cea de-a șaptea Pecete, astfel ca să poată începe Mileniul. Dar mai întâi trebuie să fie o curățire.

Ceea ce vreau să subliniez pentru voi, este că noi avem nevoie de o curățire. Da, înainte ca să înceapă ceva de la Dumnezeu, trebuie să fim curățați. Când privim lucrurile care sunt acum și felul în care se desfășoară, ne dăm seama că trebuie să vedem ceva ce se va întâmpla înainte ca Dumnezeu să poată să-Și continue planul.

Nu demult am văzut un film care a fost făcut în Ierusalim cu evreii care se întorceau din Iran și din celelalte țări.

Reporterul i-a întrebat: „Vă întoarceți în patria mamă ca să muriți acolo?” dar ei au răspuns: „Nu, noi am venit acasă ca să-L vedem pe Mesia!”

Oh, și Biblia spune că atunci când veți vedea Israelul, acel copac înflorind, să vă amintiți că acela este un mare semn care arată că timpul este aproape. Ei sunt deja o națiune, însă vă spun ceva: deși noi am văzut toate aceste lucruri care se întâmplă în lume, oamenii sunt tot atât de orbi ca în zilele lui Noe. Pentru noi, care privim după a doua venire a lui Hristos, acestea sunt semne clare care ne arată că venirea Lui este foarte aproape. Da, noi vedem că ceva stă gata să se întâmple, însă depinde spre ce priviți.

Prin Cuvântul lui Dumnezeu, Noe a știut că urma să vină potopul, și prin credință, a știut că tot ceea ce a spus El se va întâmpla întocmai. Crezând Cuvântul lui Dumnezeu, Noe a putut să vadă ceea ce restul lumii din timpul lui nu a putut vedea, pentru că știința n-a descoperit niciun strop de apă acolo sus. Vedeți? Dar Noe era convins că acea apă exista, pentru că așa spusese Dumnezeu.

Mireasa, cei chemați afară astăzi, știu că venirea Domnului este foarte aproape. Faptul că ei duc nave pe lună sau că transmit mesaje în Univers, nu înseamnă

nimic pentru cei credincioși, ci sunt doar un semn că venirea Domnului este foarte aproape.

Noi vedem popoare care se dezbină; vedem cum lumea se dezbină; și vedem cum biserica se dezbină, dar am fost învățați că vom primi o Împărăție care nu va putea fi mișcată. Și în timp ce aceste lucruri încep să se întâmple, biserica se adună tot mai strâns și mai strâns prin Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi trăim într-o zi măreață, când fiecare privește după ceva. Poate că tu privești la timpul când vei cina; poate că în după-amiaza aceasta îți vei duce familia la iarbă verde; sau poate că în săptămâna aceasta se va întâmpla ceva după care privești, căci fiecare privește după ceva. Ca și credincioși, noi ne-am adunat împreună și dorim să ne ațintim privirile, gândurile și principiile spre venirea Domnului; dorim să privim după Hristos, care va veni a doua oară ca să aducă mântuirea tuturor celor care-L așteaptă.

Prin scriitorul versetelor pe care le-am citit, Dumnezeu ne invită să privim la aceasta. Scriitorul spune aici că „noi privim după Hristos ca să-L vedem așa cum este El.”

Din Biblie, noi știm că Cuvântul este Hristos, pentru că „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu*”, iar în Evrei 13.8 ni se spune că „*Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.*” Acesta este motivul pentru care trebuie să privim la El, căci El este expresia a ceea ce este Dumnezeu. Da, atunci când Dumnezeu a venit la Hristos, El a fost expresia a ceea ce era Dumnezeu; și orice ar fi fost, rămâne același în veci, pentru că El este veșnic și nu se poate schimba.

Ce nădejde avem că Dumnezeu nu ne-a lăsat fără un Martor adevărat, în aceste zile atât de confuze în care trăim! Noi suntem un popor cu adevărat privilegiat, căci ni s-a dat șansa de a privi spre Martorul adevărat pe care-L avem și care este Cuvântul. Vedeți? Pentru că El este întreaga descoperire a lui Dumnezeu: Isus Hristos. La El nu poate fi adăugat nimic și nici scăzut, pentru că este descoperirea

lui Isus Hristos.

Dumnezeu nu și-a lăsat niciodată poporul fără un martor adevărat, iar Biblia spune că Dumnezeu va judeca lumea prin Isus Hristos, iar dacă Hristos este Cuvântul, înseamnă că Dumnezeu va judeca biserica și lumea prin Cuvânt, pentru că El este Cuvântul.

Prieteni, va veni o judecată, iar păcătosul știe aceasta.

Când vorbești cu mulți dintre oameni despre biserică, observi că au niște păreri tare ciudate. Astfel, când cei din lume trec pe lângă biserică (mă refer la trupul lui Hristos adunat împreună), își închipuie femeile noastre îmbrăcate în rochii negre și lungi, cu părul lung atârând pe spate, în timp ce pe bărbați și-i închipuie îmbrăcați cu haine negre, și având degetele lungi îndreptate spre ei în semn de condamnare.

Într-un anumit sens al cuvântului, acesta este adevărul, pentru că biserica este alcătuită din oameni ciudați, dintr-un popor chemat afară. Și motivul pentru care este văzută așa de oameni, se datorează faptului că întotdeauna biserica are un deget de condamnare îndreptat spre oricine nu crede pentru că păcatul este condamnabil. Dacă un om este păcătos, se gândește că păcatul este bun și la fel plăcerile vieții, de aceea, atunci când biserica se ridică și condamnă toate aceste lucruri, apare în ochii lumii ca un animal hidos. Oh, dar dacă ar ști ei că acesta este singurul fel prin care Dumnezeu aduce salvarea oamenilor! Cum? Prin buzele slujitorilor Săi.

Desigur, Dumnezeu ar fi putut alege ca să predice Evanghelia, soarele sau luna; stelele sau vântul, sau natura, dar l-a ales pe om, de aceea, numai prin el se va auzi Glasul lui Dumnezeu, iar voi puteți judeca acel glas după Cuvântul pe care-l exprimă. Da, atunci tu poți vedea de care glas asculți, căci dacă vorbește contrar Cuvântului, îl respingi, dar dacă este Cuvântul, atunci este treaba lui Dumnezeu ca să-L legitimizeze și să-L facă viu, pentru că așa a făgăduit.

Deci noi trăim într-un timp măreț, în care au fost exprimate aceste cuvinte ale lui Hristos.

Când a venit în lume, El a fost însuși Cuvântul, de aceea nu a avut nevoie să scrie cărți. De ce? Pentru că era Cuvântul. Fiind Cuvântul, El nu a trebuit să scrie despre nimic, pentru că El era Acela despre care au scris ceilalți. El era Cuvântul și fiind același ieri, azi și în veci, înseamnă că a rămas încă același Cuvânt.

Discutând cu evreii, El le-a zis într-o zi: „*Cine Mă poate dovedi că am păcat?*” Noi știm că păcatul este necredința, ceea ce înseamnă că El spunea: „Cine poate îndrepta degetul spre Mine și să spună că nu am împlinit fiecare Cuvânt care a fost scris despre Mine?”

Frați și surori, nu ar fi minunat dacă în dimineața aceasta, Biserica Dumnezeului celui Viu ar putea sta și să spună: „Cine mă poate învinui de păcat?”

Fiecare dar despre care s-a scris în Biblie, lucrează printre noi, astăzi, ceea ce este minunat, nu-i așa? Acesta este motivul pentru care toată gândirea denominațională ar trebui să iasă afară atunci când Îl vedem pe Dumnezeu vorbind.

Eu cred că niciun om nu vrea să moară; cred că nimeni nu vrea să fie pierdut, ci fiecare dorește să fie în prezența lui Dumnezeu: și eu doresc aceasta, și voi o doriți și lumea o dorește, dar știți care este problema? Noi nu vrem să venim pe calea pe care ne-a dat-o Dumnezeu. Vedeți? Aceasta este ceea ce ne face diferiți.

Fiul meu, Billy, mi-a dat într-o zi un aparat de fotografiat, mi-a arătat un obiect și mi-a spus: „Tati, ia tabloul acela de acolo”. Eu am luat aparatul și am privit spre obiectiv. Acolo era un cactus Saguaro, dar când l-am privit prin acel aparat, am văzut trei tulpini. Apoi am luat aparatul de la ochi și am privit din nou, dar am văzut că era numai o tulpină. L-am pus din nou la ochi și iarăși am văzut trei

tulpini.

Păi, cam așa ieșim noi uneori afară din contur. De ce? Pentru că folosim telemetrul nostru (dispozitiv utilizat pentru măsurarea distanței până la un obiect). Lăsați însă ca Duhul Sfânt să ia ideile voastre și teologia bisericii și să instaleze Telemetrul Său, și atunci nu veți mai vedea doi sau trei, ci doar Unul. Înțelegeți?

Privind prin același aparat, un om poate vedea ceva, dar inteligența Lui îi va spune că acolo este numai o tulpină.

Așa face și Duhul Sfânt dacă Îl lăsăm să Își urmeze calea: El va lua Cuvântul și-L va pune pe focalizator, așa că noi vom vedea exact lucrul la care ne uităm. În felul acesta veți afla, poate, că oamenii care au încercat să vă arate ceva, nu sunt chiar atât de greșiți și atunci veți lăsa Telemetrul, adică Cuvântul însuși să înceapă să se manifeste. Amin.

El o va face numai dacă Îl lăsați voi. Vedeți? Dar trebuie să folosiți Telemetrul, care dacă a atins odată punctul zero, îl va atinge și altă dată.

Mie îmi place foarte mult să trag cu arma, iar cu puțin timp în urmă, am fost la vânătoare de veverițe în Kentucky. Aveam o armă tip 75. Sper că nu mă veți considera un hulitor prin ceea ce spun în această predică, însă vreau să ating un punct.

Ei, și eu m-am antrenat cu această pușcă. Am avut arme de când eram doar un băiețel, iar cu pușca aceasta puteam să lovesc ochiul unei veverițe de la circa 54 de metri.

Eu am tras cu arma aceea și știam că pot lovi de nouă ori, prin aceeași gaură, de la 54 de metri, pe o vreme ploioasă și cu vânt.

În ziua aceea am tras după veverițe, dar am văzut că am nimerit în altă parte, nu în ochi, așa că am devenit nervos. Atunci am pus o bucată de hârtie, ca țintă, dar când am tras, nu am nimerit. Ratam cu un sfert de inch sau chiar cu o jumătate. Știam că pot ținti mai bine, dar nu am reușit, așa că am pus arma în cutie și am trimis-o înapoi la Compania Winchester pentru examinare. Cei de la companie mi-au trimis o scrisoare pe care o am acasă, și în care-mi spuneau:

„Reverend Branham, arma aceasta are o abatere de un inch la 25 de yarzi, pentru că este doar un model „75”. Ea este ca o flintă mică și nu armă pentru ținte, așa că nu veți găsi alta mai bună.”

Aceasta era părerea Companiei Winchester care fabricase arma: că are o abatere de un inch la 25 de yarzi, dar eu știam că trăsesem cu ea prin aceeași gaură de la 50 de yarzi. Soția mi-a spus: „Dacă Compania care a fabricat-o spune așa, cum poți spune tu altceva?”

„Scumpa mea, mie nu-mi pasă ce spune Compania, pentru că am tras cu arma aceasta, și știi ce poate.” Și, fiind la vânătoare, în ziua aceea m-am așezat sub un pod și am început să plâng:

„O, Doamne, sunt atât de nervos încât nu mă pot aduna. De ce mă lași într-o asemenea stare?” După ce am spus aceste cuvinte, mi-am dat seama că stăteam cu Biblia în fața mea și un Glas care vorbea foarte clar, mi-a zis: „Tu ai fost făcut așa pentru un scop.”

Vedeți, dacă o pușcă lovește punctul zero, îl va lovi și a doua oară, pentru că este aceeași armă.

Astfel, dacă ascultăm de acest Cuvânt și privim prin acel Telemetru, vom vedea același lucru pe care l-au văzut și apostolii; vom vesti aceeași Evanghelie pe care au vestit-o ei și vom obține aceleași rezultate pentru că dacă ei au lovit ținta o

dată, va fi lovită și a doua oară și de fiecare dată.

Da, indiferent ce spun bisericile sau ce pretind oamenii, eu știu că El o va face, de aceea doresc să privesc la același Cuvânt la care au privit ei; să văd aceleași vedenii pe care le-au văzut ei, căci atunci El va face aceeași lucrare pe care a făcut-o pentru ei; va vindeca bolnavii, va învia morții, va scoate afară dracii, va naște o biserică gălăgioasă ce va fi gata să-și pecetluiască mărturia cu propria viață, dacă va fi nevoie.

Vedeți? Totul depinde de lucrul spre care privim.

Dacă eu aș fi privit la ceea ce spunea Compania Winchester care a fabricat acea pușcă, aș fi ascultat de părerile lor.

Dacă privesc la ceea ce spune biserica atunci când zice: „O, zilele acelea au trecut! Asemenea lucruri nu mai există.”, unde aș fi? Pe alătura de țintă. De ce? Pentru că dacă El este un Dumnezeu veșnic, înseamnă că și astăzi este Același. El a fost dintotdeauna Dumnezeu, iar astăzi nu poate fi altceva decât același Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care noi nu privim spre ținta în care trage biserica, ci privim spre Hristos pe care-L așteptăm să apară, și care este Același.

Când era încă pe pământ, El a spus: *„Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea; pentru că Eu voi fi cu voi până la sfârșitul lumii.”* (Ioan 14.19).

Vedeți? Același care a putut aduce Cuvântul, și care era Cuvântul, L-a dus direct la țintă. El este același Domn Isus, iar în dimineața aceasta se află printre noi în forma Duhului Sfânt, ca să ne îndrepte gândurile și să ni le călăuzească spre Cuvântul Dumnezeului celui Viu, iar dacă Îl vom lăsa, ne va dovedi că este Același

ieri, azi și în veci. Depinde la ce vreți să priviți.

Noi trebuie să ne focalizăm viețile către El și nu către ceea ce spune cineva, pentru că El este Cuvântul. Vedeți?

Dacă avem viețile aliniată după Cuvânt, atunci Cuvântul și viețile noastre devin una, iar El a spus:

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7). Căci:

„Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare”, și dacă nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.” (Marcu 11.23).

Vedeți? Nu El va spune, ci noi vom spune.

Da, voi puteți avea acel lucru pentru că El și voi ați devenit una; pentru că gândul care era în Hristos, este acum în voi, iar gândul care a fost în Hristos era să împlinească Cuvântul Tatălui. Atunci voi și Cuvântul sunteți focalizați împreună; alcătuiți o unitate vie a lui Dumnezeu. Ce măreț!

Când omul a căzut în păcat, între el și Dumnezeu s-a creat o mare prăpastie, așa că nu mai exista nicio cale de întoarcere. El nu s-a mai putut întoarce, pentru că a trecut acea linie de despărțire, dar fiind plin de har și de îndurare, Dumnezeu a luat un înlocuitor, un miel, așa că omul putea aduce ca jertfă viața acelui animal – o moarte.

Dar așa cum scrie în Evrei, sângele taurilor și al țapilor nu a putut șterge păcatul, ci

I-a acoperit doar. Acel sânge era doar o umbră spre Sângele care avea să vină să curețe păcatul și să-l înlăture pentru totdeauna.

Când a venit Isus, El nu a fost doar un Om; El nu a fost a doua persoană a trinității, ci era Dumnezeu însuși; era Emanuel, iar Biblia ne învață că noi am fost salvați prin Sângele lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu însuși a devenit Unul ca noi, El și-a schimbat cortul, căci a coborât din slavă și a devenit Om. Din pricina aceasta El a fost născut fără o legătură firească. Dar ce s-a întâmplat? Dumnezeu Și-a creat un trup în care a locuit El însuși – Emanuel. Mai exact, Dumnezeu S-a prezentat printre noi ca „Cuvântul făcut trup”, trăind printre oameni și vărsându-și apoi Sângele ca să-i răscumpere pe mulți dintre fiii lui Dumnezeu.

Desigur, trupul a fost Hristos, Cel uns, iar dacă „Hristos” înseamnă „Cel uns”, și El este același ieri, azi și în veci; este Cuvântul, atunci Cuvântul este ungera:

„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea, și vi se va da.” (Ioan 15.7).

Vedeți? El este Cuvântul cel uns al lui Dumnezeu.

Odată, o femeie avea o pată pe o rufă albă și nu putea s-o îndepărteze nicicum. Îmi amintesc că mama obișnuia să scoată petele de grăsime cu cafea neagră, dar nu a putut niciodată să le îndepărteze pe deplin. Aș vrea să luați acest exemplu ca un simbol pentru sângele taurilor și al țapilor.

Acum însă, ei au fabricat în înălbitor numit Clor. Să zicem că în dimineața aceasta eu am un flacon plin cu acel înălbitor și o picătură de cerneală neagră. Să privim puțin la aceasta. Ce este cerneala neagră? O mare parte din compoziția ei este

apă. Dar culoarea? De unde vine ea? Desigur, trebuie să aibă un început, căci este o creație. Astfel, dacă este creată, trebuie să aibă un creator care a făcut-o cu un scop.

Acea picătură de cerneală poate fi folositoare de exemplu, ca să vă semneze condamnarea la moarte, trimițându-vă pe scaunul electric. Dar tot ea poate fi folosită ca să vi se semneze iertarea păcatelor. Deci a fost creată cu un scop, iar noi ar trebui s-o folosim într-un scop corect.

Să zicem însă că luăm acea picătură de cerneală și o punem într-un flacon plin cu înălbitor. Ce se va întâmpla? Nu se va întâmpla nimic pentru că nu va rămânea nici urmă din ea; se va dizolva. Nu știu unde s-a dus, dar nu mai există. Apa din ea s-a dus în apa care este în acel înălbitor, dar culoarea a fost dizolvată complet de clor, așa că nu a mai rămas nimic din ea. Acizii au absorbit-o complet. Dar de unde vin acizii?

Să mergem înapoi să vedem de unde vin atomii și moleculele, căci desigur trebuie să vină și ei de undeva.

Priviți la palmieri. Ce sunt ei? Cenușă vulcanică cu viață în ea. Priviți un eucalipt. Ce este el? Cenușă vulcanică cu viață în el, dar o altfel de viață. Priviți un trandafir. Ce este el? Cenușă vulcanică cu viață în el. De unde i-a venit culoarea? Cine a colorat acea floare? Deși fac parte din aceeași specie, o floare este galbenă, iar cealaltă este roșie. De ce aceasta, căci ambele vin dintr-o sămânță micuță? De unde le vine culoarea? Același soare a strălucit peste amândouă și au fost udate de aceeași ploaie. Atunci ce a făcut ca culorile lor să fie diferite? Este ceva ce merge direct la început, la Calvar.

Păcatul a pus o pată mare pe ființa umană, dar Moise, prin jertfirea unui miel, a putut lua Glasul lui Dumnezeu care-i spusese: „*Eu voi pune cuvintele Mele în gura ta*” și a pășit în fața lui Faraon, spunând: „*Să fie muște!*” Poate că până atunci nu a zburat nicio muscă pe acolo, dar în cinci minute s-a auzit un bâzâit, iar după alte

zece minute erau probabil 1 kg de muște pe metru pătrat. Ce a făcut aceasta? Cuvântul lui Dumnezeu în gura profetului Său. Vedeți? Cuvântul lui Dumnezeu este creator, dar trebuie să vină din sursa corectă.

Vedeți, atunci Dumnezeu a putut să ia acel om și să facă o cale prin sângele animalelor; a putut să facă Cuvântul Său creator prin gura unui om. Calea creată de Dumnezeu pentru a îndepărta petele păcatului, este să le arunce în Marea Uitării. Astfel, când un om își mărturisește păcatul, Dumnezeu aruncă păcatul mărturisit în Sângele Lui, apoi îi dă Duhul original, propriul Său Duh, făcându-l un fiu de Dumnezeu.

Oare cum ar trebui să fie această Putere creatoare a lui Dumnezeu în Biserica Sa?

Ea dărmă orice zid al păcatului.

Dar ce se întâmplă? Oamenii de astăzi încearcă să spună că acele cuvinte au aparținut altui timp. Așa este cât timp tu ești în afara Sângelui, dar dacă ești sub Sânge, Puterea lui Dumnezeu rămâne aceeași prin rostirea Cuvântului Său. Da, trebuie să fie aceeași. Și dacă a putut face acele lucruri sub sângele animalelor, cum este atunci cu Sângele lui Hristos?

Este nevoie ca noi să ne corectăm viețile și să le focalizăm în Cuvântul lui Dumnezeu. Trebuie să facem la fel ca în cazul unui aparat de fotografiat: înainte de a apăsa pe buton, trebuie să localizăm bine imaginea, și atunci vom obține o fotografie bună.

Aceasta dorim să facem și noi: să ne focalizăm viețile în Hristos Isus, astfel încât El și noi să devenim o singură Persoană.

Prin Sângele neprihănit al lui Isus Hristos, tu ești un fiu adoptiv al lui Dumnezeu, iar

când se va realiza această unitate, Biserica va merge înainte fără neînțelegeri, fără răni, fără stricăciuni și fără îndoieli. Va merge în Puterea Cuvântului manifestat al lui Dumnezeu, aducând la suprafață fiecare binecuvântare ce i-a fost făgăduită. Dar noi trebuie să ne reglăm viețile după El, apoi să-L vedem numai pe Domnul. Nu un episcop, nu un om important, ci numai și numai pe Isus Hristos. Nu o organizație, nu un papă, nu un arhiepiscop de Canterbury, ci doar pe Isus Hristos, căci El este Cuvântul.

Când Avraam a fost trimis să călătorească spre țara ce i-a fost făgăduită, el nu a pus la îndoială făgăduința Domnului.

Creștinii, asemenea lui Avraam, privesc la Ceva ce nu se vede. Nu uitați că voi sunteți înzestrați cu cinci simțuri, unul dintre ele fiind vederea. Dar eu vă pot dovedi că ochiul vostru nu poate vedea totul. În mijlocul nostru sunt niște creaturi adevărate pe care nu le puteți vedea; și sunt voci adevărate pe care nu le puteți auzi.

Dacă nu credeți, deschideți televizorul și veți vedea că el prinde chipuri și imagini pe care voi nu le-ați mai văzut. Cum puteți să le vedeți și voi? Dacă există un transmițător care să pună totul în realitate.

Tot așa, singurul fel prin care biserica va ști că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, este să intre în acel Transmițător, Sângele Lui, care duce păcatele noastre departe și ne trece peste prăpastie în prezența lui Dumnezeu, ca fii ai Săi, în care El este reprezentat.

O, ce lucru mare! Dacă în dimineața aceasta privim la asta, vom uita de toate lucrurile care sunt în lume și spre care privesc ceilalți oameni. De ce? Pentru că noi privim după Isus Hristos care este Autorul și Sfârșitul tuturor lucrurilor.

Să nu uitați că toată armura creștinilor este supranaturală.

Dacă spui că ești creștin apoi zici: „Mai întâi trebuie să văd, apoi voi crede”, aceasta dovedește că nu crezi cu adevărat, pentru că *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1). Nu este posibil să fii creștin și să nu crezi până nu vezi ceva.

Întreaga armură a lui Dumnezeu este supranaturală. Dragoste, bucurie, pace, credință, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe. Duhul Sfânt este nevăzut, iar creștinul nu privește la ceea ce vede cu ochiul, ci privește la ceea ce vede cu credința sa, credință care se bazează pe un singur lucru: pe Cuvânt. Amin.

Acum mă simt ca un baptist care strigă.

Când ajungeți la acel Cuvânt, acela este un lucru viu. Când gândul și privirea sunt îndreptate doar spre acel Cuvânt, veți vedea exact ce face Dumnezeu, așa cum a văzut și Avraam, care nu s-a îndoit nicio clipă de împlinirea făgăduinței. Dacă el ar fi privit la ceea ce vedea cu ochiul firesc și ar fi spus: „Iată că am 75 de ani iar acel Glas mi-a spus că voi avea un copil cu soția mea care are 65 de ani și care a trecut deja de multă vreme la menopauză...” n-ar fi primit niciodată făgăduința, dar Avraam n-a comentat deloc. Nu a dat nici o importanță felului în care arătau lucrurile în mod firesc, ci a privit doar la ceea ce a spus Dumnezeu. Astfel, și-a părăsit casa, și s-a separat de toată necredința și de tot ce l-ar fi putut trage înapoi. Da, el s-a separat de toate ca să poată merge înainte.

Aceasta trebuie să facă fiecare creștin adevărat: să se despartă de toți îndoielnicii și necredincioșii și să meargă cu Hristos, care este Viața noastră.

Aceasta a făcut și Avraam, așa că după 25 de ani l-am găsit crezând aceeași făgăduință. De ce? Pentru că își focalizase gândirea pe voia lui Dumnezeu, pe Cuvântul Său și l-a crezut.

Oh, dacă ne-am putea focaliza și noi pe planul lui Dumnezeu, pe ceea ce vrea

Dumnezeu de la noi și pe făgăduința Sa pentru noi, toate celelalte lucruri punându-le deoparte, fără să le mai luăm în seamă! Prieteni, continuați să credeți indiferent cât durează așteptarea!

În Romani 4.20 ni se spune că Avraam „nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință...” El nu s-a lăsat copleșit de necredință, ci a privit spre un singur lucru: spre Glasul care i-a vorbit.

Aceasta ar trebui să facă și biserica astăzi: să privească la un singur lucru, la Glasul Lui, la Cuvântul lui Dumnezeu care ne vorbește. Bisericile și oamenii pot privi la ce vor, dar voi să priviți spre acel Glas.

La ce a privit Avraam? La Glasul care i-a vorbit. Astfel, el a pus deoparte tot ce era contrar Lui și nu a luat în seamă nimic altceva.

Să-l privim puțin și pe Noe. În zilele lui, oamenii au putut dovedi științific că nu era niciun strop de apă sus, dar cu toate acestea el știa că dacă Dumnezeu a spus acele lucruri, este în stare să pună acea apă acolo.

Avraam știa că trupul lui este ca mort, dar nu a privit la neputința lui și nu a luat în considerare că Sara era asemenea lui. Ei se căsătoriseră când erau foarte tineri, ea fiind pe jumătate soră cu el. Totuși, deși acum ea urma să împlinească 90 de ani, iar el 100, lui Avraam nici nu i-a trecut prin minte să privească la aceasta, ci a pus toată necredința deoparte.

O, glorie!

Aceasta ar trebui să facă biserica și aceasta ar trebui să facă fiecare mădular al ei: să înlăture orice îndoială și să privească numai la Cuvânt. Dumnezeu a spus așa și așa trebuie să fie.

Biblia spune că Avraam „nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu.” (Romani 4.20). Cu fiecare zi care a trecut, el a fost mai încredințat că minunea se va realiza.

Uneori noi nu putem aștepta de la o seară la alta; uneori nu putem aștepta de la o trezire la alta, însă s-ar cuveni să terminăm cu lucrurile lumii; s-ar cuveni să ne rușinăm de noi înșine, și înainte de a veni în locul acesta, să intrăm sub sângele lui Isus Hristos, care ne curăță de păcat. Da, ar trebui să ne aliniem la Cuvântul Dumnezeului celui viu, căci El a făgăduit că „cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Lui nu vor trece.” (Matei 24.35). Stați neclintiți pe aceasta, căci atunci nu veți mai fi clătinați de orice vânt de învățătură; nu veți mai fi duși dintr-un loc în altul și nu veți scăpa dintr-un necaz ca să intrați în altul, ci veți ști pe ce stați pentru că ați fost ancorați în Dumnezeu. Atunci veți vedea că viața voastră atinge acea țintă pe care au atins-o și apostolii; că trăiți cum au trăit ei; că aveți aceleași rezultate pe care le-au avut ei și că aceleași roade lucrează prin voi. Da, atunci sunteți reglați și loviți ținta. Amin. Atunci știți unde sunteți. Depinde însă încotro priviți.

Dacă priviți spre altceva sau spre altcineva, veți merge pe toate căile. Atunci orice adiere mică de vânt vă va sufla jos de pe țintă. Dacă însă, veți privi țintă spre El, nu veți putea fi suflați de nimeni și de nimic de pe ținta în care ați fost reglați, iar Dumnezeu vă va purta de grijă în toate.

Asemenea micuței pietre din praștia lui David, care a mers direct la țintă, și rugăciunile voastre vor ajunge la destinație pentru că sunt închinare în Sângele lui Isus Hristos care vă curăță de orice. Acesta este motivul pentru care nu mai aveți nici o pată, niciun păcat. Așa este. Nu poate fi nimic câtă vreme acel Înălbitor este între mine și Dumnezeu. Mă mai vede El un păcătos? Sigur că nu, căci El m-a curățit, iar dacă mai fac vreun păcat, nu-l fac cu voia.

Biblia spune că cine păcătuiește cu voia, după ce primește cunoștința adevărului, nu mai poate fi iertat. Dar voi nu păcătuiți cu voia. Faceți păcate, dar nu cu voia, pentru că inima voastră nu vrea să faceți aceste lucruri și se căiește. Când le faceți

Însă cu voia, lucrurile stau altfel – atunci eu cred că nu ați fost de la început aici.

Noi ajungem într-un punct în care toate petele de păcat sunt curățite, iar când se realizează aceasta, sunteți răscumpărați prin Sângele Mielului; atunci sunteți asemenea lui Adam înainte de cădere; sunteți un fiu de Dumnezeu spălat prin Sângele lui Dumnezeu.

Viața vine din sânge, iar celula de sânge vine din sămânța masculină. Femela produce oul, dar masculul posedă hemoglobina. De acolo vine germele de viață.

Astfel, viața nu vine prin mărturisire, nici printr-un crez, printr-o biserică sau printr-un document, ci Viața vine prin Sângele lui Isus Hristos, când ești născut din nou. Atunci devine valabil și pentru tine Cuvântul care spune: „...*lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi*” și: „*Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.*”

Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată.” De ce aceasta? Pentru că acolo este Viața lui Dumnezeu; este același Duh Sfânt care a scris această Biblie, iar El va focaliza totul în voi.

Nicio denotațiune sau vreun crez, nu pot face aceasta, ci singur Dumnezeu poate lua în stăpânire obiectivul ochilor voștri ca să vă facă să vedeți cine este Dumnezeu și care este scopul Său. Da, domnilor. Cu siguranță.

Noi l-am văzut pe Moise, marele profet, cum a stat și a privit pe fereastră. El a crescut în palatul lui Faraon, dar când a privit și a văzut acea grămadă de sclavi murdari cu noroi, îmbrăcați pe jumătate și cu urmele loviturilor de bici pe spate, fără nicio șansă de scăpare, i-a privit prin Cuvântul lui Dumnezeu și a recunoscut că ei sunt poporul făgăduinței, sunt poporul care a primit o promisiune din partea lui Dumnezeu, chiar dacă lumea de atunci nu vedea în ei decât niște frământători de noroi sau niște robi amărâți. Totuși, Moise a văzut în ei un popor care posedă o făgăduință.

Faraon a privit prin aceeași fereastră spre acel popor, dar nu a văzut decât niște sclavi. Moise însă, a văzut biruința. De ce? Pentru că deși era un prinț, chiar moștenitorul tronului, a stat totuși departe de poftele lumii. El a stat departe de bogăția și puterea pe care o avea și s-a concentrat să vadă doar un popor binecuvântat prin făgăduința lui Dumnezeu. Moise știa că Dumnezeu îi făgăduise lui Avraam că îi va vizita pe urmașii săi; știa că fusese ridicat cu un scop în locul acela, de aceea a aruncat totul deoparte.

Faraon nu avea acel potențial. I-a fost oferit și lui, dar l-a refuzat, și când a făcut aceasta, nu a mai avut niciun discernământ. Acesta este adevărul, domnilor.

Dacă ai respins Cuvântul lui Dumnezeu, tu nu te mai poți concentra asupra Lui, nu mai ai discernământ, pentru că El este singurul care te poate aduce în părtășie cu Hristos. Așa este. Moise se uita pe acea fereastră și credea. De ce? Pentru că privea prin credință.

Ascultați cu atenție ceea ce vă spun acum: Credința a fost desemnată să vadă care este voia și scopul lui Dumnezeu. Nicio cunoștință nu poate face aceasta, ci credința este singura cale prin care rasa umană poate vedea voia lui Dumnezeu.

Dacă voi luați un crez pe care-l aveți și care nu se suprapune cu Cuvântul, plecați și credeți greșit, dar când credința voastră este dată de Dumnezeu, ea se suprapune cu Cuvântul Său, și atunci pășiți exact în linie și țintiți mijlocul țintei. O, Dumnezeu să ne ajute în ceasul acesta în care trăim!

Dar cum putem vedea ceea ce vrea Dumnezeu? Prin Aparatul de Fotografiat al Cuvântului Său, care este întreaga descoperire a lui Isus Hristos.

Când aveți aceasta, credința care este în voi se focalizează asupra întregului Cuvânt, făcându-vă să vă îndepărtați de toate denomițiile și crezurile omenești. Atunci veți focaliza numai cu Cuvântul lui Dumnezeu. Voi sunteți chiar în

punctul „zero”, de aceea singurul lucru care vă trebuie, este să apăsați „butonul”. Amin. Acea rugăciune va zbura exact în prezența lui Dumnezeu, pentru că nu există nimic care s-o poată opri. Da, aceasta se întâmplă atunci când ești în punctul „zero” al lui Dumnezeu și când privești prin El exact spre țintă.

Atunci tu nu mai ascuți la cei ce spun: „Asta nu se poate întâmpla, ci doar asta!”, ci privești la ceea ce știi că s-a întâmplat. Privești la țintă. Atunci tu vezi exact unde lovesc ei; vezi dacă lovesc în faptul că El este același ieri, azi și în veci...

Voi să lăsați deoparte toate aceste crezuri și lucruri amestecate și să vă întoarceți la Cuvânt. Mărturisiți-vă toată necredința și lăsați-L pe Dumnezeu să vă conducă prin Duhul Său cel Sfânt; lăsați-L să vă îndrepte privirea spre Isus Hristos.

Prieteni, noi trebuie să privim spre ceea ce spune El și nu spre ce spune altcineva. Nu trebuie să privim nici măcar la ceea ce spune medicul, oricât de bun specialist ar fi el. Desigur, el își are locul lui, așa cum și biserica și-l are pe al ei, noi nu negăm aceasta, căci credem că fiecare își are locul lui, dar dacă vei privi la ceea ce spun ei, nu vei lovi ținta. Atunci cine va lovi ținta? Doar cei care privesc după a doua venire a Domnului Isus, ceea ce dovedește că totul depinde de lucrul spre care priviți. Desigur.

Vedeți voi că credința este desemnată să facă aceasta? Adevărata credință este și astăzi la fel și vede același lucru, de aceea biserica ar trebui să vadă același plan al lui Dumnezeu.

Aș vrea să fiți atenți să nu pierdeți ceea ce vă spun acum. Biserica chemată de Dumnezeu va vedea cu siguranță planul lui Dumnezeu pentru că el este scris aici, dar prin credință, Duhul Sfânt îl ia, îl citește și-l pune cap la cap.

Atunci cum este posibil ca un om care spune că este umplut cu Duhul Sfânt, să afirme că acesta este fanatism, când însuși Duhul spune că aceste lucruri trebuie

să fie? Poate Duhul Sfânt să-Și nege propriul Cuvânt? Nu, acest lucru nu este posibil. El trebuie să rămână la Cuvânt pentru că Cuvântul este Dumnezeu. Vedeți?

Atunci la ce priviți? Ce vedeți? Noi trebuie să-L vedem pe Isus și singurul mod prin care-l putem vedea este să privim la Cuvânt, care este simbolul natural al Duhului. Știți ce vreau spun prin aceasta? Cuvântul este scrisoarea scrisă de Duhul și făcută vie de El.

Da, Moise a privit prin credință, iar omul care vede astăzi planul lui Dumnezeu, face același lucru: privește prin credință.

Moise a văzut mai târziu acest lucru mare. Ce a făcut el atunci când poporul a dat de necaz? A făcut un șarpe de aramă, l-a înălțat într-o prăjină și a spus că oricine va fi mușcat de șarpe (din pricina necredinței), să privească spre acel șarpe de aramă și va trăi.

Prăjina era făcută dintr-o bucată de lemn tăiată dintr-un copac, de undeva din pădure. Acel copac a trebuit să moară, să fie luat din locul lui natural. Deci moartea era în el. Arama era probabil o bucată luată dintr-un coif egiptean sau ceva ce au luat când au ieșit din Egipt. Ei au luat acel lucru, l-au modelat și au făcut din el un șarpe de aramă.

Dacă oamenii mușcați de șarpe ar fi privit la acel șarpe ca la un idol, nu ar fi primit nimic; deci era nevoie să-l privească printr-o descoperire care le arăta că șarpele acela făcut din aramă simboliza păcatul care fusese deja judecat. Da, ei au văzut păcatul, necredința lor, sub judecată, începând de la șarpele din grădina Edenului, pentru că arama simbolizează judecata divină. Înțelegeți?

Acesta este motivul pentru care altarul pe care se aduceau jertfele era făcut din aramă: pentru că arama simbolizează judecata divină.

În zilele marelui profet Ilie, când acesta a închis cerul ca să nu plouă timp de trei ani și jumătate, Biblia spune că „cerul era ca arama”. Ce însemna aceasta? Că judecata divină era asupra poporului pentru că au nesocotit mesajul lui Dumnezeu. Credința lor era atât de slabă, încât nu l-au putut vedea în acele zile.

Mă întreb dacă noi avem suficientă credință ca să vedem toate aceste bombe cu hidrogen și toate celelalte lucruri care au fost făcute și care ne arată că judecata divină este aici.

Noi am devenit atât de grozavi în înțelepciunea noastră și ne-am educat copiii în așa fel încât nu avem altceva decât niște Rickes. Chiar și bisericile noastre au ajuns așa, căci tinerii merg la seminarii și învață ca să obțină doctorate în teologie, dar dați-mi voie să vă spun ceva: toți cei care merg acolo se îndepărtează de Dumnezeu și cu cât obțin mai multe diplome, sunt mai departe de El.

Oh, prieteni, Dumnezeu este atât de simplu! Dar știți de ce nu-L găesc oamenii? Pentru că nu se pot smeri atât de mult.

Odată cineva m-a întrebat: „Frate Branham, cum vezi tu vedeniile?” Nu eu sunt Acela. Eu trebuie să ies din tabloul meu. Dumnezeu a făcut o făgăduință și trebuie s-o împlinescă, dar pentru aceasta este nevoie ca voi să fiți destul de simpli ca să ieșiți de pe drumul vostru propriu.

Cineva mi-a spus: „Un om care obține doctoratul în teologie, devine o persoană importantă!” Să nu credeți aceasta, căci adevărul este că un astfel de om, mărește și mai mult prăpastia dintre el și Dumnezeu. Dumnezeu este ascuns în simplitate, dar necazul este că noi nu putem fi destul de simpli ca să ajungem la El.

Dacă un om primește educație, primul lucru care urmează este că devine atât de „important” că nu se mai poate smeri, dar Dumnezeul cel mare S-a putut umili atât de mult pe Sine!

Isus l-a mulțumit lui Dumnezeu pentru aceasta când a zis: „*Te laud, Tată, Doamne al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înțelepți și pricepuți, și le-ai descoperit pruncilor.*” (Matei 11.25).

Singura cale prin care-L poți cunoaște pe Dumnezeu este să fii simplu, deoarece calea în sus este în jos.

În care parte este Polul Nord și Polul Sud? Voi stați în spațiu, vedeți? Calea în sus este jos, pentru că Biblia spune că „*Oricine se va înălța, va fi smerit; și oricine se va smeri, va fi înălțat.*” (Matei 23.12). Vedeți? Noi trebuie să ne smerim, nu să încercăm să ne înălțăm prea sus, căci trebuie să știm un singur lucru: să înlăturăm totul din calea noastră și să privim spre Hristos. Faptul că nu știi să-ți scrii numele nu are nicio legătură cu mântuirea, ci ceea ce-ți trebuie este să-ți îndrepti inima spre Hristos și spre voia Sa, căci atunci veți vedea ce se va întâmpla. Da, cu siguranță.

Desigur, mulți din cei care au trecut pe acolo și au văzut șarpele de aramă au zis: „Acolo este un șarpe mare, iar oamenii merg acolo și primesc vindecarea pentru că privesc la el. Poate ar trebui să ne ducem și noi familia acolo.”

Și astăzi puteți auzi așa ceva: „Astăzi vine în oraș un mare vindecător. Se spune că toți cei care merg la adunările lui sunt vindecați.”

Prieteni, când gândiți în felul acesta, să știți că „aparatul” vostru nu este îndreptat spre ceea ce trebuie. Da, domnilor. Îndreptați-l doar spre Hristos; priviți numai la El și veți vedea care este planul lui Dumnezeu.

Acuma, evreii s-au dus, au privit la acel șarpe de aramă și au spus: „Șarpele acesta de aramă înseamnă că păcatul a fost deja judecat, pentru că arama simbolizează judecata divină asupra lui. Păcatul fiind judecat, noi suntem eliberați de vină.” Astfel, au fost vindecați. Așa este.

În Ioan 3.14 Isus a spus că „după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului.”

Prietene, dacă poți să-L privești, nu ca pe un Om religios; nu ca pe un profet; nu ca pe un om bun; nu ca pe a doua persoană a trinității, ci ca pe însuși Emanuel care a venit jos, și-a dat propria Sa Viață, iar după aceea a fost înălțat la cer pentru ca „oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3.16), veți înțelege prețul salvării Sale, căci El nu a fost obligat să-și dea viața pentru noi, ci a făcut-o de bună voie. Fiind Dumnezeu, El nu era obligat să moară, dar a făcut-o pentru noi, ca să-și poată aduce fiii la Sine și pentru ca lucrarea Sa să poată continua.

În Ioan 14.12 El a spus: „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi”, așa că dacă ați avea „aparatură” îndreptat numai spre El, Dumnezeu v-ar putea folosi ca să faceți exact ce a spus. Cu siguranță.

Dacă spui: „Am o cruciuliță mică agățată în mașină și una acasă”, este în ordine, nu am nimic împotriva, dar nu despre aceasta este vorba; nu la aceasta Se referea El. Tu trebuie să vezi că Dumnezeu știe că ești păcătos. Apoi trebuie să vezi că El a devenit Om ca să poată lua asupra Sa toate păcatele tale, cu condiția ca să le mărturisești. El a renunțat la slavă și S-a făcut Om ca să poată muri în locul tău. Dacă îți mărturisești păcatul, nu un înălbitor fabricat de oameni, ci Puterea lui Dumnezeu care a creat Sângele prin care El a putut spăla vina sângelui tău păcătos (căci am venit prin dorință firească), te va face un om eliberat al lui Dumnezeu. Iată! Și atunci la ce priviți?

Poate spui: „Eu aparțin de Adunarea lui Dumnezeu!” „Eu aparțin de Penticostalii Uniți”, „Eu aparțin la Bapțiști sau la Metodiști”. Aceasta dovedește că încă te aliniezi cu altceva, când ar trebui să te aliniezi cu Hristos. Amin. Ascultă răspunsul Lui: „Toate păcatele tale, și nu sunt puține, au fost iertate!”

Insistă la fel ca femeia cananeancă. Indiferent câte probleme s-au ridicat ca s-o descurajeze, ea și-a focalizat întreaga ființă spre Cel ce era Dumnezeu. Da, ea s-a

după la El și a primit ceea ce a cerut pentru că s-a aliniat corect. Indiferent câte adieri de vânt au venit și i-au șoptit: „Zilele minunilor au trecut! Soțul tău nu se va întoarce, ci te va părăsi!” ea nu s-a descurajat deloc, ci asemenea unui glonte bine ochit, credința ei s-a dus exact în punctul din mijlocul țintei. Amin. Oh, Doamne! Voi trebuie să loviți ținta; trebuie să știți ce este.

Dumnezeu a avut întotdeauna o cale pentru omul care a privit după mântuire.

Când Moise a ridicat șarpele de aramă, tot ce trebuiau să facă ei, era să privească spre el.

Mai târziu, lângă Poarta Oilor din Ierusalim, ei trebuiau să privească spre apa scaldătorii Betesda. Haideți să ne închipuim că acolo era un spital de bolnavi și suferinzi. Erau mii de oameni care zăceau acolo și priveau spre acea apă așteptând minunea, căci din timp în timp se petrecea ceva supranatural. Biblia spune că acea scaldătoare avea cinci pridvoare, iar El a intrat acolo. Oamenii stăteau și priveau așteptând tulburarea apei, dar atunci când supranaturalul s-a produs, ei au fugit de el.

Priviți bisericile căci Dumnezeu vrea ca noi să privim după supranatural atunci când Cuvântul Se manifestă și este legitimat. Dar ce facem noi? Fugim de El pentru că nu este conectat la organizația noastră. Vedeți?

Acolo, la Poarta Oilor, oamenii priveau după mișcarea supranaturalului, a apei, pentru că Dumnezeu S-a mișcat întotdeauna prin oamenii Săi, prin dovezi supranaturale. De ce aceasta? Pentru că așa a făgăduit. O, și când oamenii au văzut că acea făgăduință a început să se miște în supranatural, au sărit în ea și au primit.

Prieteni, astăzi, chiar acum, Duhul Sfânt, Puterea supranaturală a lui Dumnezeu, Se află pe Pământ mișcându-Se printre oameni și arătând lucruri mărețe. Dar în loc

să se bucure și să intre în ele, oamenii se tem și fug. Cuvântul făcut trup este legitimat în mijlocul nostru prin faptul că face exact lucrările pe care le-a făgăduit, dar dacă nu suntem conectați la El, nu vrem să avem de-a face cu ele. Așa este.

Când a mers la acea scăldătoare, Isus a găsit o singură persoană din toată biserica.

Voi spuneți: „Dumnezeu îi vindecă pe toți bolnavii?” Nu, domnilor.

Fraților pentecostali, dați-mi voie să vă spun ceva. Voi așteptați un timp în care vă gândiți că se vor ridica oameni care să meargă prin spitale ca să facă mari vindecări, încât întregul spital să fie mișcat. Nu vă lăsați înșelați, căci nu va fi așa ceva. Vă rog să mă credeți că aceasta este o minciună, căci niciodată nu s-a întâmplat așa ceva.

Să zicem că acea scăldătoare era un spital. Ce a făcut El? S-a dus acolo călăuzit de Duhul și a găsit un singur om care era pregătit să creadă. Biblia spune că Isus a vorbit cu el și i-a spus taine din viața sa. Acel bărbat nu era neputincios, ci putea merge, pentru că l-a spus lui Isus: *„Până să mă duc eu, se pogoară altul înaintea mea.”* (Ioan 5.7). Aceasta arată că nu era nici orb, nici surd și nici mut. Nu era nici olog, ci avea o boală ceva mai veche din pricina căreia se putea trăi, căci o avea de 38 de ani. El începea să coboare când începea să se tulbure apa, dar întotdeauna era cineva mai iute decât el și i-o lua înainte, așa că pe când ajungea și el, Îngerul pleca.

Noi mergem astăzi și găsim un om al lui Dumnezeu, călăuzit de Duhul lui Dumnezeu, care vede vedenii și este urmat de semnele Lui, iar oamenii spun: „În colțul acela se află un om. Vrem să vă vedem pe voi, vindecătorilor, că-l faceți bine!” Vedeți? Este același diavol bătrân care odinioară l-a legat pe Isus la ochi cu o cârpă, după care l-a lovit, zicând: *„Spune-ne cine Te-a lovit și Te vom crede”*.

Încă de la întemeierea lumii, El a știut cine avea să țină bățul în mână, dar cu toate acestea a tăcut și nu a spus niciun cuvânt, căci nu voia să facă exhibiții pentru nimeni. El a făcut numai voia lui Dumnezeu, iar biserica face la fel.

Deci cei aflați la scaldătoarea de lângă Poarta Oilor priveau după Ceva. Dacă ei ar fi spus: „Păi, vom merge acolo să vedem ce fac ceilalți; să vedem dacă este într-adevăr ceva supranatural,” nu ar fi primit nimic. Omul trebuie să pășească în față, nu să stea acolo în spate, căci prin aceasta dovedește că dorește să aibă parte de supranatural.

Când spun aceasta, mă gândesc la fiul fratelui Williams. El a crescut într-o familie de penticostali, dar într-o zi, tatăl lui a fost călăuzit să-l trimită la o adunare în care a văzut Mâna supranaturală a lui Dumnezeu, ceea ce l-a făcut să devină imediat un creștin adevărat. Da, el a fost imediat un creștin adevărat, el a fost gata să-L accepte pentru că a văzut tulburarea apei și a știut că acolo era ceva supranatural.

Ce a realizat aceasta? Nu mersul la biserică, nu o strângere de mână, nu un slogan de felul: „Cu un milion mai mulți ca în '44!”, nu o biserică nouă sau altceva de felul acesta, ci viața nouă care a venit printr-o mișcare a apei; printr-o mișcare supranaturală după care tânjeau cu toții.

Noi sărim în sus și-n jos și spunem: „Vom părăsi biserica aceasta pentru că s-a răcit!” Ce nonsens! Cum nu putem să așteptăm?

Avraam nu s-a gândit niciodată că Dumnezeu S-a răcit, ci a așteptat 25 de ani până a văzut mâna Sa supranaturală mișcându-Se.

Cei aflați la scaldătoarea de lângă Poarta Oilor, au așteptat de la o lună la alta mișcarea supranaturală, privind tot timpul după ea. Oh, iar noi am pierdut acest lucru din vedere! Da, noi am pierdut ceva, de aceea, haideți să privim la Hristos!

Denominațiunea noastră s-a întins peste tot, și acum ne luptăm să obținem tot mai multe biserici cu oameni din clasa superioară a societății, cu predicatori educați și cu alte lucruri de felul acesta. Și care este rezultatul? Ne trezim că ne îndepărtăm tot mai mult chiar de lucrul spre care ne-a spus Dumnezeu să privim.

La ce priviți voi? Priviți la Hristos, căci aceasta este ceea ce trebuie să faceți dacă vreți să trăiți! Lăsați-i pe ceilalți să tot râdă și să spună: „Priviți grămada aceea de holly-rollers care stă în jurul scaldătorii și așteaptă acea adiere de vânt care să miște apa! O, nu este nimic altceva decât vântul!” Pentru batjocoritori așa era, dar pentru cei credincioși era Îngerul îndurării; era Îngerul vindecării. Da, eu cred că era un Înger, chiar dacă lucrurile păreau atât de simple, căci vedeți voi, Dumnezeu Se ascunde întotdeauna în simplitate.

În adunările mele au venit unii oameni care mi-au spus: „Frate Branham, eu nu am știut că ești un holly-roller, dar am observat că tot grupul tău plânge și strigă: „Amin!” în timp ce vorbești. Păi, toate aceste manifestări nu sunt decât emoții.”

S-ar putea ca pentru voi, care nu credeți, să fie doar emoții, dar pentru cei care au gustat din lucrurile bune ale lui Dumnezeu, este Duhul Sfânt.

Poate ziceți: „Păi, oamenii care vorbesc în limbi bolborosesc ceva ce este de la ei!” S-ar putea ca pentru tine să fie așa, dar pentru ei este cu totul și cu totul altceva. Da, domnilor.

„Păi, oamenii nu mai cred în așa ceva!” Necredința lor nu va putea opri adevărata mișcare a lui Dumnezeu. Isus a venit exact în mijlocul necredinței, dar nu a existat nimic care să-L poată opri, ci a mers mai departe.

Oamenii de astăzi încearcă să spună că acesta este fanatism, dar cei credincioși merg înainte. Ei nu pot explica; nu știu ce este aceasta, ci sunt asemenea lui Benjamin Franklin care ținea o bucată de sârmă în mână și striga: „Am găsit! Am

găsit!” pentru că deși nu știa ce anume era, avea ceva.

Așa este și cu acești bărbați și femei care poate nu știu să spună ce este un atom, nici câte molecule are, dar știu că au Duhul Sfânt. De ce știu aceasta? Pentru că sunt pe punctul „Zero” cu Cuvântul lui Dumnezeu, cu ceea ce a spus Petru în ziua cincizecimii: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38).

Odată mărturisite, păcatele sunt șterse prin Sângele Său, așa că omul stă în fața Lui ca un fiu al lui Dumnezeu. Amin. El este în punctul „Zero”, așa că *„orice veți cere... vi se va da.”* (Ioan 14.13).

Într-un fel sau altul, tu vei ști că te afli în voia lui Dumnezeu, căci în tine se mișcă ceva supranatural care-ți spune: „Du-te și fă asta!” „Du-te și fă cealaltă!” Vedeți? În voi este Ceva care lovește tot timpul ținta. O, ce minunat!

Trebuie să închei căci s-a făcut târziu. Mai îngăduiți-mă doar câteva minute.

Poate că au fost unii care au râs de acei oameni, dar aceasta nu i-a oprit, ci au continuat să aștepte. Poate că oamenii au spus: „Frații noștri s-au răcit!”, dar nu este adevărat! Noi nu ne-am răcit, ci așteptăm mișcarea apei; așteptăm să se întâmple ceva.

Acuma am venit din Tucson. De ce? Nu știu. Apa s-a mișcat aici, de aceea aștept să văd ce se va întâmpla. Când am mai fost aici, v-am spus că se va întâmpla ceva; că va fi un tunet sau o explozie, și așa a fost, iar cele șapte Peceți au fost deschise. Voi puteți lua benzile ca să vedeți dacă este așa sau nu. Da, noi așteptăm mișcarea apei. De ce? Pentru că am văzut Ceva stând de partea cealaltă a deșertului, la nord de Tucson, exact cum v-am spus aici.

Tocmai îmi luam niște scaieți de pe pantaloni, când s-a întâmplat acel lucru și tot muntele s-a cutremurat. Stâncile au început să se desprindă din munte, iar Duhul Sfânt S-a întors și a spus: „Întoarce-te imediat acasă, pentru că cele șapte Peceți sunt gata să fie deschise!”

Luați benzile și ascultați-le, căci aceasta este „Așa vorbește Domnul!” spus înainte a ca aceste lucruri să aibă loc. Oh, iar când eu voi fi dus, aceste lucruri vor continua să rămână vii.

Prieteni, noi suntem la sfârșitul timpului, iar privirea mea țintește după venirea Domnului Isus, care mi-a dat viața când eram doar un tânăr. Eu privesc după venirea Lui și cred din toată inima că acest eveniment va avea loc, chiar dacă va mai zăbovi. Cu fiecare clipă care trece, Îl iubesc tot mai mult și cred că la fel simte fiecare credincios din locul acesta. Indiferent ce spun ceilalți, eu Îl cred doar pe Dumnezeu pentru că m-am aliniat cu Cuvântul Său și știu că El este adevărul. Nimeni nu mă poate clătina, iar câtă vreme Dumnezeu îmi va ține inima, voi sta exact pe acest Cuvânt. Amin.

Ilie aștepta ca Dumnezeu să se îndure de poporul Său căci de trei ani și jumătate nu mai plouase, nu mai fuseseră nori și nu mai căzuse nici măcar rouă. El îi spusese profetului Său că dacă poporul se va pocăi, Se va îndura din nou de el.

După ce timpul acela a trecut, Ilie i-a spus slujitorului său: „*Suite-te și privește spre mare.*” Și slujitorul s-a suit, s-a uitat și i-a spus profetului: „*Nu se vede nimic.*”

Atunci Ilie i-a zis: „*Du-te înapoi (Amin). Du-te și mai privește o dată.*” Și slujitorul a mai privit o dată dar din nou nu a văzut nimic. Și Ilie, acel bătrân chel și cu barbă albă, a spus: „*O, Doamne Dumnezeule...*” și a început să se roage, după care și-a trimis din nou slujitorul, zicând: „*Du-te și privește din nou!*” Amin. Ce făcea el? Privea cum Se îngrijea Dumnezeu să-Și aducă făgăduința la împlinire. Sigur că da. (1 Împărați 18.41-44).

Odată cineva mi-a spus: „Frate Branham, tu crezi aceasta? De ce vorbești atât de mult împotriva organizațiilor și a denominațiilor?” „Eu nu am nimic împotriva fraților de acolo, ci sunt împotriva acestui sistem,” i-am răspuns.

Mă gândesc că după moartea lui Isus, ucenicii s-au dus să-L îmbălsămeze și au stat cu El deși trupul acela mirosea groaznic căci se apropia de timpul când urma să intre în putrefacție.

Același lucru este astăzi. Chiar dacă biserica este scuturată, chiar dacă sunt o mulțime de greutăți, chiar dacă este ruptă de ismuri și de învățături, eu trebuie să rămân în ea. Da, noi trebuie să stăm acolo; trebuie să stăm pentru că o iubim; în noi este ceva care ne constrânge să facem aceasta. Pulsul inimii noastre spune: „Stai acolo!” De ce? Pentru că într-o zi acolo va fi o înviere și Dumnezeu o va lua de acolo. Amin. Da, minunatul Domn Isus va face aceasta. În ordine.

Ilie a continuat să-și trimită slujitorul să privească, până când a văzut un nor cât o palmă de om.

Desigur, necredința putea să se prindă repede și să spună: „Dacă asta-i tot ce poți face, mai bine retrage-te!” Dar ce făcea el? Privea după supranatural, căci știa că numai mâna lui Dumnezeu putea face acel lucru. Când a văzut acel nor ca o palmă de om, s-a întărit în credință și a spus: „Se aude un vuiet de ploaie.” Ce a fost aceea? A acceptat prima mișcare.

Voi, cei care stați necredincioși în dimineața aceasta; voi, care n-ați fost scufundați în apa botezului, lăsați ca Duhul lui Dumnezeu să vă deschidă ochii și să vă arate ceva, căci atunci veți porni chiar de acolo și veți spune: „Aud vuiet de ploaie!”

Voi, care vă încredeți în crezurile făcute de oameni, întoarceți-vă la Cuvânt! Faceți aceasta pentru că atunci veți vedea prima mișcare, iar credința o va primi imediat, spunând: „Aceasta am așteptat!”

Noi așteptăm venirea Domnului; privim la Duhul Sfânt care se revarsă în zilele din urmă; privim la semnele și minunile care au loc; privim la tot ce se întâmplă. Voi nu le puteți vedea? La ce priviți? Dumnezeu a spus că se vor întâmpla toate aceste lucruri, așa că lăsați credința să le atingă și spuneți: „Și eu le vreau!”

Priviți-l pe Ilie! Când a acceptat voia Domnului, a fost nevoie ca viața lui să fie înnoită. Astfel, a alergat înaintea carelor lui Ahab, când abia putea sui un deal. Dar vedeți? După aceea a alergat înaintea carelor și a strigat lui Ahab: *„Înhamă și pogoară-te, ca să nu te oprească ploaia!”* Prima mișcare. Glorie!

La prima mișcare a apei la scaldătoarea Betesda, oamenii au sărit în apă. Amin.

Dacă nu ați primit încă Duhul Sfânt, dar acel micuț clinchet vă spune: „Acesta-i Adevărul! Omul acesta vorbește doar Cuvântul,” atunci grăbiți-vă cât puteți de tare. Nu mai așteptați! La ce priviți? Ce așteptați? Ceasul este mai târziu decât credeți, așa că pășiți repede înainte.

Când Ilie a văzut acea mișcare, a știut că era dovada că rugăciunea lui a fost primită.

O, Dumnezeule, aș vrea ca fiecare bolnav care simte prezența Duhului Sfânt în mijlocul nostru, să-și poată da seama că aceasta este dovada că rugăciunea noastră a fost ascultată. Oricine dorește botezul cu Duhul Sfânt și simte acel simțământ măreț, să spună: „Cred că acesta este adevărul!” Dacă veți accepta, aceasta este dovada că rugăciunea mea a fost ascultată. Ridicați mâna și spuneți: „Dumnezeule, vreau să-L primesc chiar acum!” Prieteni, Dumnezeu trimite tot timpul semne printre noi, dar problema este că ne dăm tot timpul la o parte.

Da, Ilie știa că aceea era dovada că rugăciunea sa a fost ascultată.

Când Iona se afla în burta balenei, și-a zis: „Aici nu mă mai pot ascunde! Voi mai privi o dată spre Templul Tău cel Sfânt, Doamne.” La ce a privit el? De fapt el nu putea vedea Templul, dar privea la făgăduința ce fusese făcută cu privire la Templu.

Oh, Dumnezeule, dacă am putea vedea și noi făgăduințele Cuvântului; dacă am putea vedea că Hristos ne-a spus: *„Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* Și: *„orice veți cere în Numele Meu, voi face.”* Dacă am putea vedea această primă mișcare și am intra în ea! Nu mai așteptați! La ce priviți? Dumnezeu răspunde la rugăciunile voastre.

Poate zici: „Bine, dar să văd ce spune Cutare sau Cutare!” Oh, nu face aceasta, ci privește la Hristos; privește la ceea ce a spus El: *„Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.”* și: *„orice veți cere...”* Oh, ce făgăduință minunată!

Dacă Diavolul vă șoptește: „Mai așteaptă puțin, pentru că s-ar putea să fii mai bine când va începe trezirea,” nu-l ascultați! S-ar putea să sune bine ceea ce spune; să sune frumos, dar nu aștepta până începe trezirea, ci fii chiar tu o parte a trezirii. Dumnezeu vrea s-o înceapă în tine, vrea s-o înceapă în biserică.

Duhul Sfânt va lua un mesager și va trimite un mesaj. Da, Dumnezeu însuși va însoți acel mesaj cu semne și minuni. Vedeți? Refuzați să vedeți tot ceea ce v-ar putea aduce îndoială, căci așa a făcut și Iona, iar Dumnezeu l-a eliberat din burta balenei. Sigur că da.

Atunci când toți prietenii i-au întors spatele lui Iov și când îi mergea pe dos, el a continuat să privească spre cer. Unii spuneau: „Ai păcătuit în taină, iar Dumnezeu te-a pedepsit pentru aceasta!” dar Iov știa că nu era un păcătos, pentru că împlinise toate poruncile lui Dumnezeu.

Dumnezeu vă cere doar că credeți Cuvântul Său. Amin.

El nu vă cere niciunul din aceste crezuri și doctrine, ci vă cere să-L credeți doar pe El și Cuvântul Său, pentru că *„cine ascultă cuvintele Mele și crede, are Viața veșnică...”* Amin și Amin. Priviți la El și veți trăi! Isus Hristos este același ieri, azi și în veci, de aceea nu mai așteptați altceva. Amin și Amin.

Iov stătea și privea spre El. Toată carnea îi era mâncată, bubele erau pe tot corpul său, iar sângele se scurgea din el. Biserica îl părăsise zicând că are păcate ascunse; soția îi spusese: „Arăți îngrozitor! De ce nu-L blestemi pe Dumnezeu și să mori?” dar el i-a răspuns: *„Vorbești ca o femeie nebună, căci Domnul a dat, Domnul a luat; binecuvântat să fie Numele Domnului.”* (Iov 2.9-10).

Și cam în același timp când el stătea neclintit pe Cuvânt, fulgerele au început să strălucească pe cer, iar tunetele au început să răsunе. Atunci profetul a privit spre cer și a spus:

„Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.” (Iov 19.25-26). Priviți. Este pentru prima dată când El este numit Răscumpărător. Pe când era cu trupul plin cu bube, Iov a văzut învierea (Aleluia!) și a știut că are parte de ea pentru că ținuse Cuvântul lui Dumnezeu.

Priviți și trăiți, fraților. Amin. Iov a văzut care era ținta lui Dumnezeu, El a avut un motiv pentru care l-a încercat pe Iov și are un motiv pentru care îi încearcă pe oameni. Da, totul este făcut cu un scop, și astăzi este la fel.

El trimite semne și minuni printre oameni; trimite Adevărul Evangheliei și apoi îi lasă să treacă peste El și să aleagă un crez în timp ce resping Adevărul deși știu

bine că Biblia învață contrariul. Totuși, El face aceasta ca un test, ca să nu mai fie nicio scuză în ziua judecății.

În încheiere, dați-mi voie să vă spun ceva. Priviți la făgăduința pentru zilele din urmă! Priviți ce a făcut deja Dumnezeu în aceste zile, căci a turnat Duhul Sfânt peste poporul Său, aducând cincizecimea originală înapoi; aducând înapoi botezul original cu Duhul Sfânt; restituind originalul. El a venit jos și a adus înapoi dovada originală a lui Isus Hristos, arătându-ne vedenii și prorocii care nu au dat niciodată greș; arătându-ne lucruri care depășesc gândirea omenească, pentru că ei nu pot face așa ceva, ci doar El.

Priviți la marele Stâlp de Foc care a condus copiii lui Israel. Orice școlar știe că Acela era Îngerul Domnului, Isus Hristos.

În Evrei 11.26 ni se spune că Moise *„a socotit ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.”* Vedeți? Ce era? Hristos în pustie.

În Ioan 6.51 El le-a spus evreilor: *„Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer.”* De aceea: *„Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.”* (v. 54).

Ei spuneau: „Tu, un om, Te faci Dumnezeu? Acuma știm că ești nebun. Nu ai nici 50 de ani și spui că l-ai văzut pe Avraam? Da, cu siguranță ești nebun; ești un fanatic religios.” Dar El le-a răspuns: *„Adevărat, adevărat vă spun, că înainte ca să se nască Avraam sunt Eu.”* Amin. (Ioan 8.57-58). Cine era „Eu sunt”? Acela Flacăra din rug; acel Foc pe care l-a văzut Moise. El l-a văzut în toate zilele vieții lui, căci l-a călăuzit până la hotarele țării făgăduite.

Și Isus spunea: „Înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu. Eu sunt acel rug aprins; Eu sunt acel Foc; Eu sunt acel Înger de lumină; Eu vin de la Dumnezeu și merg la

Dumnezeu.”

Puțin mai târziu, la câteva mile după învierea Sa, Saul din Tars era în călătorie spre Damasc, pentru a-i prinde pe cei care credeau în El. Și în timp ce mergea, o Lumină puternică s-a coborât din cer și ochii lui au fost orbiți. Niciunul din cei ce-l însoțeau, nu a văzut acea Lumină, afară de el. Saul a căzut cu fața la pământ și a auzit un glas, care-i zicea: „*Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?*” (Fapte 9.4-5).

„*Cine ești Tu, Doamne?*” a răspuns el. Aceași Lumină care fusese în rugul aprins; aceeași Lumină a venit de la Dumnezeu și S-a întors la Dumnezeu, iar noi avem o fotografie cu aceeași Lumină printre noi, cu aceeași Lumină ce face aceleași semne și minuni. Și cu toate acestea, iată că privim încă după altceva.

Adevărul Evangheliei a fost pus pe sfeșnic: botezul în Numele lui Isus Hristos, botezul cu Duhul Sfânt și toate celelalte lucruri pe care le învățăm sunt Adevărul absolut, pentru că au fost legitimate prin semne și minuni care dovedesc că Cuvântul este Adevărat. Amin.

Oh, mă simt atât de bine! De ce? Pentru că Duhul Sfânt este aici; pentru că El a dovedit în jurul lumii că este Adevărul și nu a dat niciodată greș. Amin.

Atunci la ce priviți? Ce așteptați? Este timpul! Apele sunt tulburate. Mișcați-vă chiar acum! Timpul din urmă este aici, căci semnele dovedesc aceasta: „Lumina de seară a sosit”. Da, va fi exact cum a spus Haywood: „Cărarea glorioasă o veți găsi”. Da, prieteni, o veți putea găsi în aceste zile din urmă, dar depinde spre ce priviți. Priviți la ce a fost făcut, și nu uitați că Stâlpul de Foc, Duhul Sfânt, este același ieri, azi și în veci.

Haideți să privim spre El; haideți să-L credem; haideți să înțelegem că suntem în zilele din urmă, în ultimele minute ale ultimului ceas.

Am acel film pe care-l voi aduce și la fratele Outlaw. A fost făcut la Ierusalim și se numește: „Trei minute până la miezul nopții”. Luați ce spune știința și nu uitați că Isus a zis: *„Când veți vedea smochinul înfrunzind, să știți că vara este aproape.”*

Prieteni, Israel este deja o națiune, și putem vedea cum și ceilalți pomi dau naștere la mlădițe: metodiștii au înfrunzit, și la fel baptiștii, catolicii, pentecostalii și toți ceilalți. Toți au trezirile lor. Și ce spune Biblia? *„Adevărat vă spun că nu va trece generația aceasta până nu se vor întâmpla toate aceste lucruri.”* (Matei 24.32,34). Noi putem vedea Israelul întors în țara lui, iar vechiul steag al lui David: steaua cu șase colțuri, a fost înălțat din nou. Au moneda lor; au armata lor; au de toate. Da, Israelul este pregătit pentru lucrarea pe care o va face Dumnezeu în mijlocul lor, și prin care vor fi aleși cei 144.000 dintre ei.

Priviți biserica de astăzi. Cu tot haosul din mijlocul ei, cu toate amestecăturile și cu toate celelalte; „O, noi avem mai mult ca ceilalți! Noi suntem mai buni ca ei și avem asta și cealaltă!”

Dar în toată această încurcătură, Mireasa privește după venirea Domnului Isus, după acea venire tainică, în timpul căreia va fi luată, noaptea. Se va întâmpla exact ca în cartea pe care am citit-o: „Romeo și Julieta”, unde băiatul acela s-a dus noaptea și și-a răpit iubita. Așa va veni și Isus într-o zi și o va lua pe aceea care nu a privit după crezuri, ci a așteptat cu credincioșie venirea Lui, dorindu-L din toată inima. Ei, Mirele și Mireasa, sunt în relații de rudenie, ca Isaac și Rebeca.

Da, așa trebuie să fim: în relații de Sânge prin Jertfă, căci păcatele noastre au fost șterse prin Sângele lui Isus Hristos. Noi nu am fost salvați prin ceea ce spune o biserică sau vreun om, ci prin Sângele Său.

Atunci la ce privești, biserică? Oh, în aceste zile din urmă, chiar El a fost printre noi, dar am uitat aceasta! El stă chiar acum printre noi, și nu știm. Cine? Duhul Sfânt care este prezent în dimineața aceasta aici, Căruia mulți Îi vor întoarce spatele nepăsători și vor pleca mai departe.

Poate că mulți dintre cei bolnavi vor uita să creadă și să-și ancoreze credința acolo unde trebuie, deși apa scaldătorii este deja tulburată. Apele se mișcă, aducând la suprafață supranaturalul, căci Duhul Sfânt este aici, mișcându-Se printre oameni și făcându-i să strige: „Slavă lui Dumnezeu!” De ce? Pentru că Apa este tulburată. Amin.

Păcătoșii stau acolo: cei ce au alunecat, prostituatele, bețivii și toți ceilalți, sfințiți și evlavioși. Tu nu mai poți să-i arăți cu degetul de când L-au primit. De ce? Datorită tulburării apei. La ce priviți? Duhul Sfânt a căzut peste noi.

Odată, stăteam aici împreună cu fratele Outlaw și li-L arătam oamenilor pe El. Aici erau o mulțime de bolnavi, iar eu le spuneam ce poate face El, povestindu-le diferite lucruri care s-au întâmplat.

Cine era Acela? Duhul Sfânt, Isus Hristos care este Același ieri, azi și în veci...

Atunci ce mai așteptăm? Tulburarea apei? Este deja făcută. Îngerul va pleca foarte curând și toată Puterea va fi dusă, iar atunci nu va mai fi nicio salvare, ci veți fi lăsați în întunericul de afară.

În încheiere aș vrea să vă spun ceva. Odată, un băiat a făcut o crimă... Ei bine, zilele trecute am fost chemat în Texas pentru acest caz. Am primit o legitimație de la cei de la „Vieți salvate” și m-am dus acolo. Am făcut-o pentru irlandezul care a făcut fotografia cu Îngerul Domnului în noaptea aceea, la Houston, când acel predicator m-a chemat să mă defăimeze. Cineva mi-a zis atunci: „Gândește-te, frate Branham, chiar omul despre care am spus că practică hipnoza a venit să-mi salveze băiatul de la scaunul electric.” Și așa este. Eu m-am dus și am vorbit în fața tuturor despre acel băiat și știți ce a făcut guvernatorul? L-a iertat când mai avea doar 3-4 zile până la execuție. De ce? Pentru că sunt interesat de viață.

Când am vorbit cu el, i-am spus: ”Domnule, nu ai niciun drept să iei viața băiatului.

Primul sânge vărsat a fost în Eden și atunci un băiat și-a ucis fratele, dar Dumnezeu nu i-a aplicat pedeapsa capitală, ci dimpotrivă, a pus un semn pentru ca nimeni să nu-l poată ucide. Voi nu puteți șterge aceasta”. Amin și amin. Noi suntem interesați pentru viață.

Într-o zi fiul unei femei a ucis un om. El aștepta să fie executat, dar micuța lui mamă stătea lângă ușa guvernatorului. Unul dintre paznici i-a spus guvernatorului că mama băiatului dorește să-i vorbească, iar el a primit-o înăuntru. Atunci femeia a căzut în genunchi în fața lui, și-a împreunat mâinile și i-a zis: „Stimate domn, dumneavoastră sunteți singurul om care poate cruța viața fiului meu, de aceea vă rog din suflet să aveți milă de el, deși știu că judecata dumneavoastră l-a găsit vinovat.”

O, câți dintre noi nu sunt vinovați în fața judecății lui Dumnezeu?

Ea a continuat: „El este într-adevăr vinovat, dar ca om, dumneavoastră nu puteți lua viața fiului meu, ci doar Dumnezeu poate face aceasta. Domnule, vă rog din toată inima mea, nu-l ucideți!” Guvernatorul a scos-o afară, dar a fost atât de mișcat de cuvintele ei, încât s-a dus la închisoarea unde se afla fiul ei. Băiatul acela și-a construit un complex, cam așa ca biserica de astăzi, care spune:

„Ori predici cum ne place, ori nu te ascultăm!”

Deci tânărul stătea acolo și respingea pe oricine încerca să-i vorbească.

Guvernatorul a intrat și el la acel băiat și i-a spus: „Fiule, aș vrea să stau de vorbă cu tine.”

„Lasă-mă în pace și pleacă imediat de aici!”

„Fiule, am venit să te ajut.”

„Ți-am spus să pleci de aici!”

Cam așa procedează și oamenii atunci când vine Duhul Sfânt. Da, ei îi spun: „Ieși afară căci nu vreau să am a face cu așa ceva!”

Când El bate la ușa inimii lor, îi răspund: „Dacă voi face aceasta, va trebui să renunț la petreceri, la jocul de cărți, la crezul bisericii mele...” Vedeți? Mai bine ați asculta, căci El este singurul care vă poate da iertare. Așa este. Atunci la ce priviți?

Acel tânăr a privit la atât de multe lucruri, încât s-a temut să privească și spre acel om, așa că și-a întors privirea de la el.

Așa fac și oamenii de astăzi atunci când se face chemarea la altar: își întorc capul și nu vor să audă nimic. Da, ei își întorc privirile de la Dumnezeu, care le spune: „Acesta-i adevărul”, cu o Voce blândă ca o mângâiere.

Voi știți că atunci când se afla în peșteră, pe lângă Ilie a trecut un vânt puternic, un cutremur de pământ și un foc, dar la urmă a venit un susur blând și dulce.

Oh, cum a renunțat biserica să asculte acel Glas! Așa este.

Deci, guvernatorul a făcut tot posibilul ca să vorbească cu băiatul acela, dar el a refuzat să-l asculte, spunând: „Ai de gând să pleci, sau te scot eu?” El s-a ridicat și a spus: „Bine, băiete. Eu am încercat totul ca să te ajut, dar tu nu ai vrut.”

Când a ieșit, băiatul i-a aruncat o privire arogantă. Unul dintre paznici l-a întrebat:

„Domnule guvernator, ați rezolvat ceva?”

„Nu, nu a vrut să audă nimic.”

Și în timp ce guvernatorul se îndepărta pe coridor, băiatul a sărit la gratii și l-a întrebat pe paznic:

„Cine era acela?”

„Acela era guvernatorul și a venit să te ierte.”

Oh, dar acum era prea târziu. Tânărul a început să strige, să țipe, să plângă: „Oh, guvernatorul a fost aici, în celula mea, ca să-mi dea iertarea, iar eu l-am refuzat!”

Și înainte ca să-i pună frânghia în jurul gâtului, a spus: „Guvernatorul a fost în celula mea ca să mă ierte, dar eu l-am refuzat.” Și a fost spânzurat.

Prieteni, în dimineața aceasta se află aici Unul mai mare decât acel guvernator: Isus Hristos. El a venit să-i elibereze pe toți bărbații și femeile care sunt în închisoare; a venit să vă dea iertarea, de aceea nu-L refuzați. Aflați motivul pentru care Dumnezeu v-a ținut în viață până astăzi. Voi știți că trăim niște clipe îngrozitoare, dar, priviți în sus, căci răscumpărarea voastră este aproape! Așa este. Îndepărtați-vă de dogmele lumii și priviți în sus; priviți la Hristos.

Haideți să cântăm împreună: „Privește sus și vei trăi, frate.”

La ce priviți voi? Celor ce privesc după a doua venire a Domnului; celor ce-L așteaptă, El le va aduce mântuirea. Da, El ne va lua din această lume păcătoasă și

din murdăria ei. Credeți aceasta? Priviți și trăiți. Singurul lucru pe care puteți să-L faceți este să priviți. Luați Cuvântul!

Așa cum odată șarpele din prăjină simboliza Cuvântul ce avea să se facă trup, așa Cuvântul reprezintă Duhul Sfânt în mijlocul nostru, astăzi. În dimineața aceasta, El este în celula noastră, deci n-ați vrea să-L ascultați în timp ce stăm cu capetele plecate?

Privește și trăiește, frate.

O, privește la Isus acum și vei trăi!

Este scris în Cuvânt, aleluia!

Doar atât să facem: să privim și vom trăi.

Fraților, în timp ce avem privirile plecate, priviți la Isus! Priviți la Cuvânt! Dacă nu v-ați pocăit până astăzi, faceți-o acum. Dacă nu v-ați botezat încă în Numele Domnului Isus Hristos, botezați-vă, căci cu toții aveți făgăduința că dacă o veți face, veți primi Duhul Sfânt. Așa a început Biserica primară, și pentru că Dumnezeu este infinit și nu Se poate schimba, nu-Și poate schimba nici planul Său. El trebuie să rămână același.

Biserica a început în ziua de Rusalii prin pocăință, botezul în apă în Numele lui Isus Hristos și botezul Duhului Sfânt care a adus cu Sine împlinirea făgăduinței care spune: *„Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...”*

Prietene, dacă în viața ta nu s-a realizat încă acest lucru, n-ai vrea să ridici mâna și să spui: „Frate Branham, roagă-te și pentru mine.” Dumnezeu să te binecuvânteze.

Este bine. În ordine. Singurul loc spre care trebuie să privim dacă vrem să trăim, este El. Așa spune Cuvântul.

Noi suntem în zilele din urmă, și cu asta nu mai trebuie spus nimic. Acesta este Cuvântul manifestat și nu un „hocus-pocus”; este Cuvântul adevărului. Voi ați mai fost și la alte adunări, deci știți că este Adevărul.

Acum noi avem o mulțime de imitatori, dar nu priviți la ei! Cu Moise a ieșit o mulțime amestecată, dar nu uitați: numai adevărații israeliți au intrat în țara făgăduită.

La fel este și cu grupul de aici. El este format din creștini adevărați – femei și bărbați – umpluți cu Duhul Sfânt, spre care nu poți arăta cu degetul și care nu pot fi învinuiți de vreo greșală. Îndepărtați-vă de imitatori și nu priviți la fanatici, ci uitați-vă numai la adevăratul Isus.

Noi suntem scriși în Cuvântul Său. Aleluia! Și celor ce privesc după El, Domnul le va aduce mântuirea.

Dacă vreți, puteți veni la altar pentru rugăciune. Dacă nu ați primit Duhul Sfânt, dacă nu ați primit lucrările despre care este scris în Fapte și despre care a vorbit Petru, n-ați vrea să veniți în dimineața aceasta la altar, pentru rugăciune, în timp ce vom cânta o strofă dintr-o cântare? După aceea vom avea botez și ne vom ruga să primiți Duhul Sfânt.

„Priviți și trăiți...” Ce s-a întâmplat cu femeile? Văd că au venit numai bărbații. Rar poți vedea așa ceva... Dacă vreți să trăiți, veniți și voi.

Evreii au întrebat: „Ce trebuie să facem ca să fim mântuiți?” Și li s-a răspuns clar, iar astăzi Cuvintele Lui sunt aceleași, nu se pot schimba. De-a lungul timpului,

oamenii le-au schimbat, dar El a rămas același. Oh, Doamne, dar voi să nu priviți la ce fac ei acum, ci priviți la ce a spus El aici; priviți în Biblie. Da, priviți și trăiți, fraților. Dacă nu ați trăit încă această experiență, veniți aici. Nu mai așteptați altă ocazie.

La ce priviți în dimineața aceasta? V-ați oprit să priviți la zilele murdare în care trăim? Atunci la ce priviți? Dumnezeu a așezat totul. Tulburarea apei s-a făcut, iar oameni au sărit înăuntru. Semnul mâniei lui Dumnezeu este pe cer. Cum spunea Ilie, „iată că se ridică acel nor mic ca o palmă de om.” Ce era aceea? El continua să creadă. „Aud vuiet de ploaie.” Ce a urmat? Acel nor mic s-a făcut cât doi nori; cei doi nori s-au făcut cât un deal; dealul cât un munte, și s-a mărit tot mai mult, până a acoperit tot cerul, și a început să tună, apoi a început ploaia. Ce era aceea? Dovada că el a acceptat ceea ce a trimis Dumnezeu.

Prieteni, dacă în dimineața aceasta, acel lucru micuț v-a atins inima, spuneți: „Eu am nevoie de acel semn micuț cât palma unui om.” Veniți. Haideți să ne plecăm capetele.

Poate că unii dintre frații lucrători, vor să vină aici ca să-și pună mâinile împreună cu mine peste acești frați. Vă rog.

Toată lumea să stea cu capetele plecate și în rugăciune. Fraților, puneți-vă mâinile și rugați-vă pentru ei.

Dumnezeule sfânt, după mărturisirea pe care au făcut-o astăzi, Te rog să-i umpli cu Duhul Sfânt, Doamne, căci ei privesc acum spre Calvar, unde Sângele lui Isus Hristos a curs pentru curățirea lor. Da, este un singur lucru care poate face ca orice urmă de păcat să dispară: Sângele lui Isus Hristos, de aceea, Te rugăm să Te înduri de ei, Tată, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Rugați-vă cu toții în timp ce vă puneți mâinile unii peste alții, și frații aceștia să se

roage din toată inima.

Voi ați venit aici ca să vă mărturisiți, iar Dumnezeu nu poate să mintă. Exact așa l-am primit și eu, când am venit și am spus: „Doamne Dumnezeule, eu sunt sincer în adâncul inimii mele și pentru că știu că aceasta este o problemă între viață și moarte, eu nu vreau să mor, ci doresc să trăiesc și să merg în cer.” În vremea aceea nu auzisem încă de penticostali, dar știam că în Biblie scrie că trebuie să te pocăiești, iar eu am făcut aceasta, și am fost botezat în Numele lui Isus Hristos, după care am spus: „Doamne, Tu mi-ai făgăduit botezul cu Duhul Sfânt.”

Nu știam cum este vorbirea în limbi. Citisem despre ea în Biblie, dar nu mă puteam gândi la nimic, dar atunci, chiar în cameră a venit o Lumină în formă de cruce și ce era pe ea vorbea în limbi.

„Doamne, dar nu înțeleg nimic,” am spus, după care am adăugat: „Dacă ai vrea să vorbești în engleză, aș putea înțelege. Dacă vei veni și-mi vei mai vorbi o dată, acesta este semnul că m-ai primit.” Și acea Lumină a venit din nou.

Oh, fraților, eu am privit și trăiesc. Da, trăiesc pe Tărâmul glorios al lui Dumnezeu, acolo unde Puterea Duhului plutește liberă prin binecuvântările Sale. Acum haideți să ridicăm mâinile în timp ce stăm în picioare.

Fraților, Duhul Sfânt este aici; Cel ce iartă păcatele este de partea voastră, de aceea, haideți să credem din toată inima noastră. Să creadă fiecare. Haideți să ne ridicăm glasurile spre cer. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Și voi, cei bolnavi, să faceți la fel: priviți la Isus. Priviți la El și veți trăi. Așa este.

Gândiți-vă la șarpele de aramă. În el nu era nicio putere, dar cerința era să privească spre el. Acea conta.

Acuma, făgăduința Lui spune: „*Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.*”

Eu îmi pun mâinile în Numele Lui, pentru că șarpele de aramă a fost un tip spre El. Fie ca voi să priviți la El: la Isus care a murit pentru păcatele voastre, căci El este Vindecătorul bolilor noastre și Mântuitorul sufletelor noastre.

Fie ca puterea lui Dumnezeu să vină peste acest trup și să vindece fiecare bolnav, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin. Credeți din toată inima.

-Amin -